

Albert van Dyck (Turnhout 1902-Antwrepen 1951) wordt theoretisch gezien ingedeeld bij het animisme - een beetje een reactionaire beweging, die het moeilijk had met het expressionisme en terugkeerde naar een figuratieve stijl in de meer klassieke vorm. Zie voorbeeld – Kempisch Meisje - hieronder.

"Het is sinds lang een der artikelen van mijn geloof dat er geen kunst bestaat die niet diep gevoeld werd, anders gezegd dat men slechts datgene kan vertolken, wat men waarlijk goed kent, wat men bemint, en dat het kunstwerk maar rijpt in de mate waarin deze kennis en deze liefde groeien. Dan valt het als een vrucht van de boom, maar we moeten weten wat voor boom we zijn."

is een opvallend citaat van de twingste eeuwse meester. Misschien een eenzijdige kijk op kunstcreatie. Hij was misschien niet toevallig sterk met portretten bezig - maar tenminste in dat verband is het veelzeggend over verbondenheid met de Ander en zeker ook met jezelf, in en door het proces van creatie.

Albert Van Dyck
(Turnhout 1902 -
Antwerpen 1951)

Kempisch meisje

Schilderij op doek
68 x 53 cm
gesigneerd rechts onder
niet gedateerd,

Koninklijk Museum voor
Schone Kunsten –
Antwerpen